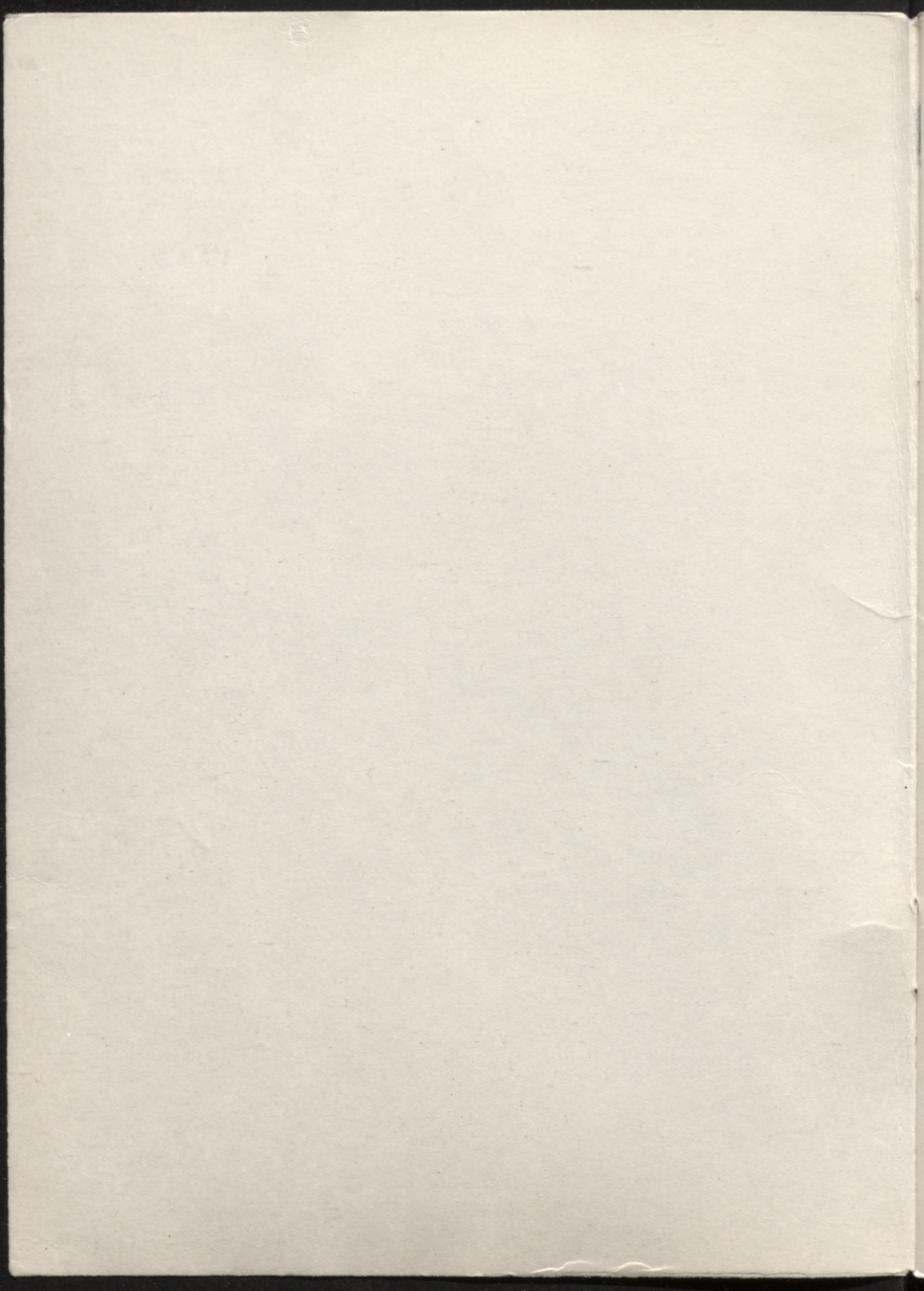

J
L1986

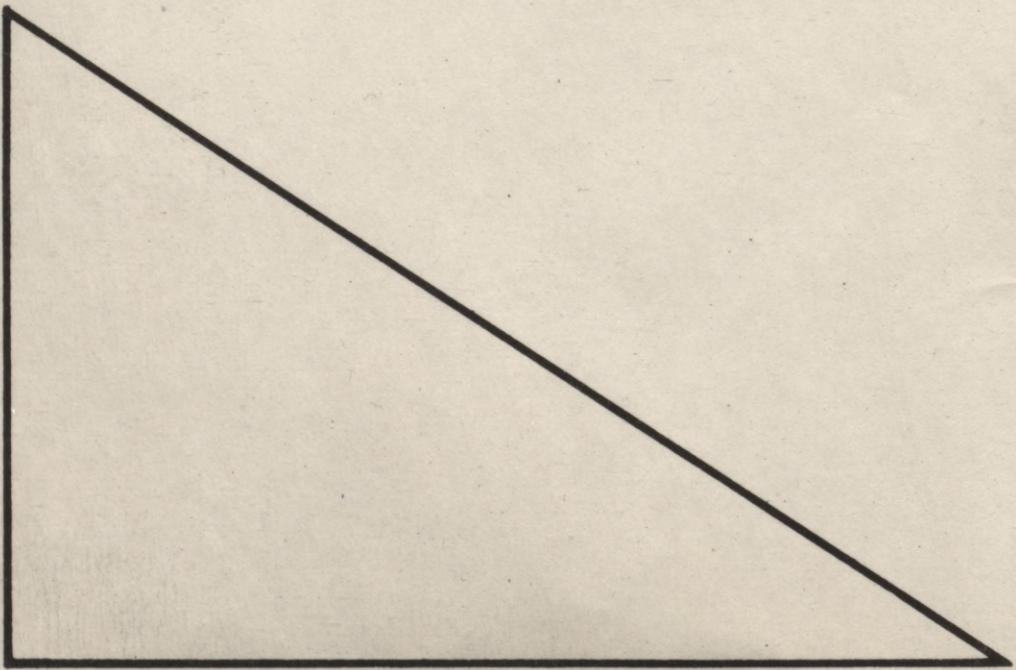
**OJĀRS
VĀCIETIS
SVEČU
GRĀMATA**

OJĀRS
VĀCIETIS
SVEČU
GRĀMATA

OJĀRS
VĀCIETIS
SVEČU
GRĀMATA

GRAMATA
SVECU
VACUUM
OLIVE

X 3
1986

4
84

OJĀRS
VĀCIETIS
SVEČU
GRĀMATA

RĪGA «LIESMA» 1988

I. SVEČU GRĀMATA

Svece	6
Svečošanās	7
Sveču turis	9
Sveču balle	10
Paaudzes	13
Jaungadsvecim	14
Dzeltenā	16

II. DZIESMA IEKŠĀ, NO DZIESMAS ĀRĀ

Kur ko likt?	18
Kad dziesmiņa noskumusi	19
Ceriņš	22
Kurš?	23
Tu esi	24
Rīga	25
Reiz bija	26
Zvēru dainas, zivju dainas, putnu dainas	28
Vārds	30
Klavieres	31
Dzimtene	32

III. ŽAGATA

Ziemeļvējš	34
Peld	35
Ķekatdancis	36
Izlida daudzķājis	38
Jānis pēti	40
Runājamā mašīnā	41
Neķer	42
Zilonis	43
Puspuse	44
Vēzis	45
Kas tas par laiku	46
Vāveres lazda	47
Žagata	48
Čieps!	49
Helikopterīt!	50
Tāds un tāda	52

IV. MAN IR ZIRGS, KURŠ NAKTĪ DZIED

Par kaķiem, t.i., par mani	54
Murrājamā	55
Mamma sien sieru	56
Knupis	57
Sēnes	58
Ezis	59
Rudzi	60
It kā	61
Plūme	62
Minipasaciņa	63

I

SVEČU
GRĀMATA

SVECE

Lāstekas svece —
uz leju,
kaķa astes svece —
uz augšu,
koka zara svece —
uz sāniem,
naglas svece —
taisni kokā iekšā,
asna svece —
no zemes ārā.

Un istā svecīte —
eglitē.

SVEČOŠANĀS

Eglītē sveķi
sveķojas,
eglitē sveces
sveķojas.

Svecītei ir sava
liesmiņa,
tā ir svecītes
sirsniņa.

Apraujas svecītes
liesmiņa —
apstājas svecītes
sirsniņa.

No kā tev acīs
tā liesmiņa —
tā ir svecītes
dziesmiņa.

Paliek tev acīs
smiedama,
ar tevi tālāk
iedama.

Eglītē sveķi
sveķojas,
eglitē svecēs
sveķojas.

SVEČU TURIS

Še svece, Juri!
Turi, Juri!
Kļūsti par
sveču turi.

Ja sveci slīpi
turēsi,
līks kā kļiņģeris
saliksi.

Ja sveci taisni
turēsi,
taisns kā svece
paliksi.

Še svece, Juri!
Turi, Juri!
Izaudz par gaismiņas
sveču turi.

SVEČU BALLE

Uz lielu balli
sanāca sveces,
ai, kas par gaismu
debesīs tecēs!

Kas to prieku
jutīs?
Kas to prieku
redzēs?

Kur būs tie
bērni,
kas apkārt tecēs?

Zaķa bērni, eža bērni, pļavas bērni,
meža bērni, putnabērni, cilvēkbērni —
nāciet!

Vienai svecei, otrai svecei, trešai svecei,
piektai svecei, īsai svecei, garai svecei
danci apkārt sāciet!

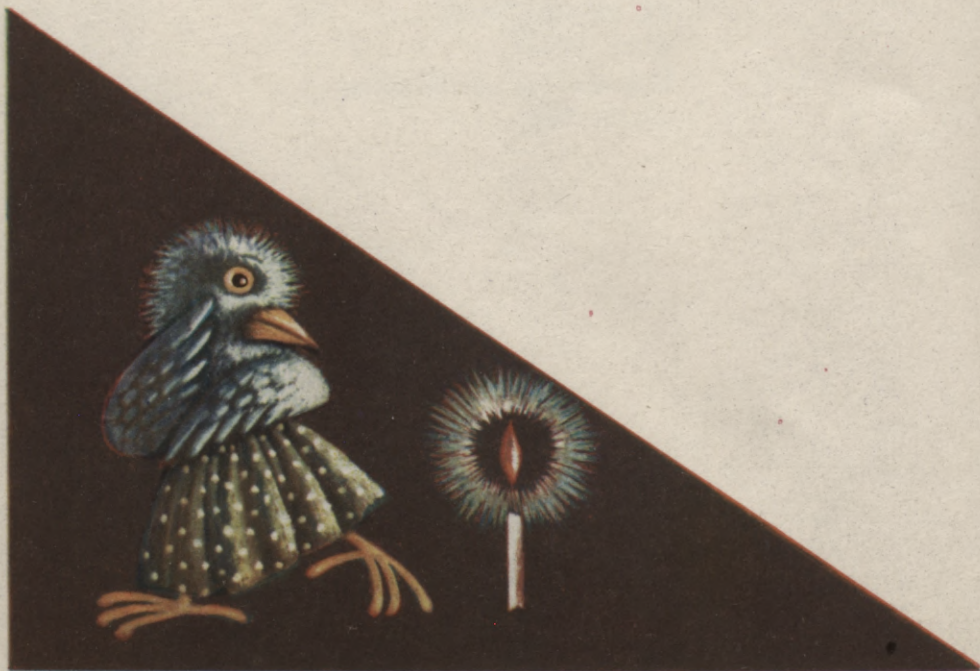
Liesmiņām arī
dancojas labi —
vienai pa kreisi,
otrai pa labi.

Vienai pa labi,
otrai pa kreisi,
katrai pa sevi,
visām uzreizi.

Vilka bērni, aītas bērni, slikti bērni,
labi bērni, sveču ballē visi varat
vienā rindā stāties.

Citādi sāks viena svece, otra svece,
trešā svece, piektā svece — visas
sveces sveču ballē vienā balsī
rāties.

PAAUDZES

Viena svece —
vece...

(Nebūtu tik veca,
ietu ciemā tecēt.)

Otrs svecis —
vecis.

(Nebūtu tik vecis,
polku būtu lecis.)

Trešā svece —
jauna.

(Nebūtu tik slinka,
tad kaut drusciņ degtu.
Jauna,
bet jau nav kauna!)

JAUNGADSVECIM

Kaut tu pa gadu tikai
reizi nāc,
tev sērkociņu pretī sniedzu:
— Svecināts!

Par to, ka dusmīgs tu uz
Salaveci, —
nāc!

Es došu zaļu eglīti,
kur pakāpties tev.
Svecināts!

Un stāvi tad mums pāri
svecināts!

Lai saskatām
mēs Jaunā gada āri!
Svecināts!

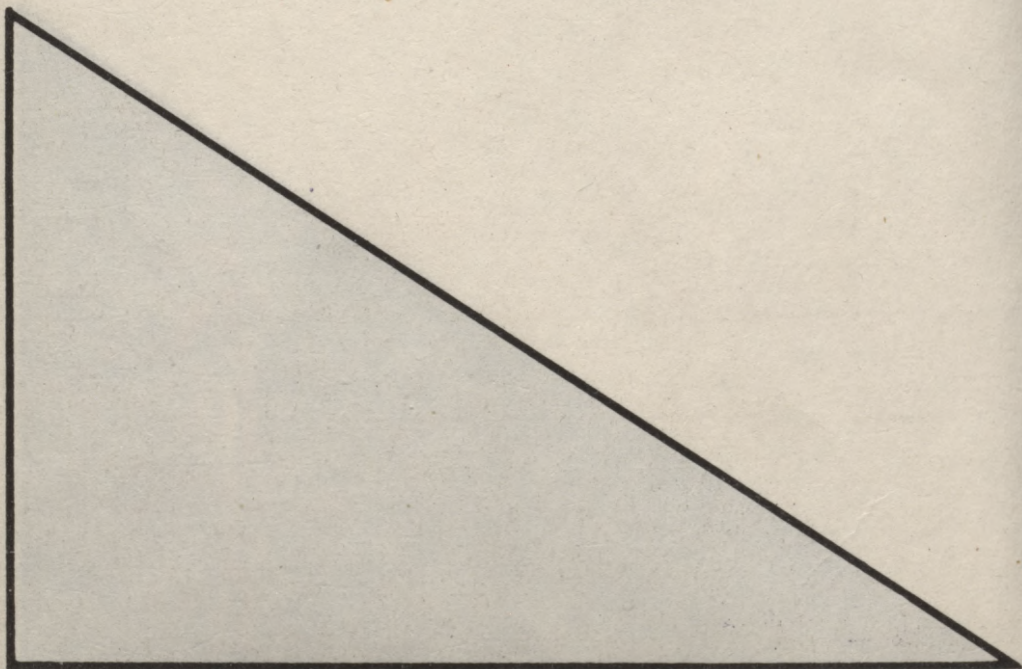
Par visa Jaunā gada sveci,
Jaungadsveci, nāc!

Lai Jaunais gads
ar tavu gaismu
un ar laimi
precināts.

DZELTENĀ

Jaungadā neaizdedz
dzeltenu sveci,
lācis migā modīsies,
nāks šurpu pa ledu,
logs tev būs
dzeltenas
gaismas pilns,
un lācis nāks
uz to medu.
Uzbrauks ar tramvaju
tavā stāvā
un visus ciemiņus
pārbaidinās...

II

DZIESMĀ IEKŠĀ,
NO DZIESMAS ĀRĀ

Ja Lāča Lāv. PSR
VALSTS BIBLIOTĒKA

88 — 17.803

KUR KO LIKT?

Apkārt — mežus, apkārt — kalnus,
apkārt — ceļus, apkārt — upes,
lejā — zemi, augšā — sauli,
pašu Rīgu — vidiņā.

Apkārt — draugus, apkārt — smaidus,
apkārt — jokus, apkārt — prieku,
lejā — zemi, augšā — zvaigznes,
ugunskuru — vidiņā.

Apkārt — lepno, apkārt — savas
mīlās, mīlās dzimtās zemes
māmuliņas mīļo skatu,
svētku dziesmu — vidiņā.

KAD DZIESMIŅA NOSKUMUSI

Nākam abi divi.
Nākam visi četri.
Un nu jau tagad
Visi pieci nāk.

To skumjo dziesmiņu,
Noskumušo dziesmiņu,
Noskumušo dziesmiņu
Priecināt.

Veļamies kā pūpoli,
Šūpojamies šūpolēs —
Dziesmiņa saraud
Pavasari slapju...

Kā mums to dziesmiņu,
Noskumušo dziesmiņu,
Kā mums to dziesmiņu
Priecināt?

Uzziedam kā neļķes,
Vāļājamies peļķēs —
Dziesmiņa saraud
Vasaru slapju...

Kā mums to dziesmiņu,
Noskumušo dziesmiņu,
Kā mums to dziesmiņu
Priecināt?

Pēkšķam mēs kā pīles,
Birstam mēs kā zīles —
Dziesmiņa saraud
Rudeni slapju...

Laikam jau to dziesmiņu,
Noskumušo dziesmiņu,
Laikam jau to dziesmiņu
Neder lutināt.

Nākam visi divi,
Nākam visi četri.
Nākam visi pieci —
Sāksim kutināt.

1980. IX

CERIŅŠ

Ceriņš
saceriņoja
ceriņdziesmiņu:

es esmu ceriņš,
dzīvs zemes bērniņš,
un tāpēc ziedu
par ziediem pērnem
un labiem bērniem,
kas mani klausu
un neaplauza,
bet skatās ziedu
un dzird, ko dziedu —
ka esmu ceriņš,
dzīvs zemes bērniņš,
tāds pats kā viņi,
tāds pats kā viņi.

Tādu dziesmiņu
ceriņš
saceriņoja.

KURŠ?

Kurš ir pelēko zvirbuli
nopelēkojis?

Kurš ir melno strazdu
nomelnojis?

Kurš ir zaļo vārnu
nozaļinājis?

Kurš ir balti kaiju
izbalinājis?

Katrs
pats pašam patīk.
Laikam paši.

TU ESI

Šo pašu svētāko
tu neizmirsti:
vai celies debesīs,
vai jūras dzīlēs nirsti,
vai draugu pulkā dali
savu prieku,
vai viens pats satiecies
ar pretinieku —
tu esi
Latvija!

1982

RĪGA

Mākoņi debesīs
sniegbalti līgo.
Mākoņi debesīs
ceļ savu Rīgu.

Pamostas skudra,
rāpjas pa stīgu.
Pamostas skudra,
ceļ savu Rīgu.

Rīgu no smiltīm
es arī māku.
Viss ir no smiltīm
jāceļ no sākuma.

1977. X

REIZ BIJA

Reiz bija...
Reiz bija...
Reiz bija citāds viss.

Reiz bija
zila zāle
un zaļas debesis.

Ap baltām
mākoņmājām
reiz zaķi slidoja.

Reiz putni
gāja kājām
un cilvēks lidoja.

Reiz bija...
Reiz bija...
Reiz bija citāds viss.

Bet kas tad
ar to Bija
ir šodien noticis?

Ar Bija,
ar Bija
nekas nav noticis.
Tas Bija,
Tas Bija
ir teikā palicis.

Mēs savos
sapņos redzam —
nekas nav noticis:

ir atkal
zila zāle
un zaļas debesis.

ZVĒRU DAINAS,
ZIVJU DAINAS,
PUTNU DAINAS

Zaķīts gāja uz aptieku
šķeltai lūpai zāles ņemti.
Zaķītim atbildēja:
otru asti negribēji?

Vilciņš gāja pie daktera
slimu zobu ārā rauti.
Vai dieviņi, vai dieviņi,
pilni rudzi vilka zobu!

Līdaciņa, netīrule,
padomiņa neklausīja,
tagad tai, nabadzītei,
visu mūžu mazgātiesi.

Pelēkpūce, laiskumķērne,
dienā skatīt nevīžoja,
nu aiz tā laiskumiņa
pa naktīmi jāskatās.

Raibo dzeni apsasmēja,
dziesmu dabūt nosebojis.
Nesmejiet, muzikanti,
kur ņems jaunu bundzinieku?

Pieminiet, labi ļaudis,
mūža gudru padomiņu:
kas klausītu lakstīgalu,
ja vārniņa neķērkusi?

VĀRDS

Man deva vārdu
tētis ar bārdu
un miļš māmiņas skats.

Bet kas tev, Dzimtene,
iedeva vārdu?

Visi.

Tu.

Arī tu pats.

KLAVIERES

Ir taustiņš
balts.
Ir taustiņš
melns.
Un visi viņi
strīpā nāk.

Ir baltam
balss.
Ir melnam
balss.
Un sākas lieta
dīvaina.

Jo melnais —
dzied.
Un baltais —
dzied.
Un dziesma iznāk
strīpaina.

DZIMTENE

Pateica viens:

— Dzimtene.—

Pateica otrs:

— Dzimtene.—

Pateica trešais:

— Dzimtene. —

Un radās

Tauta.

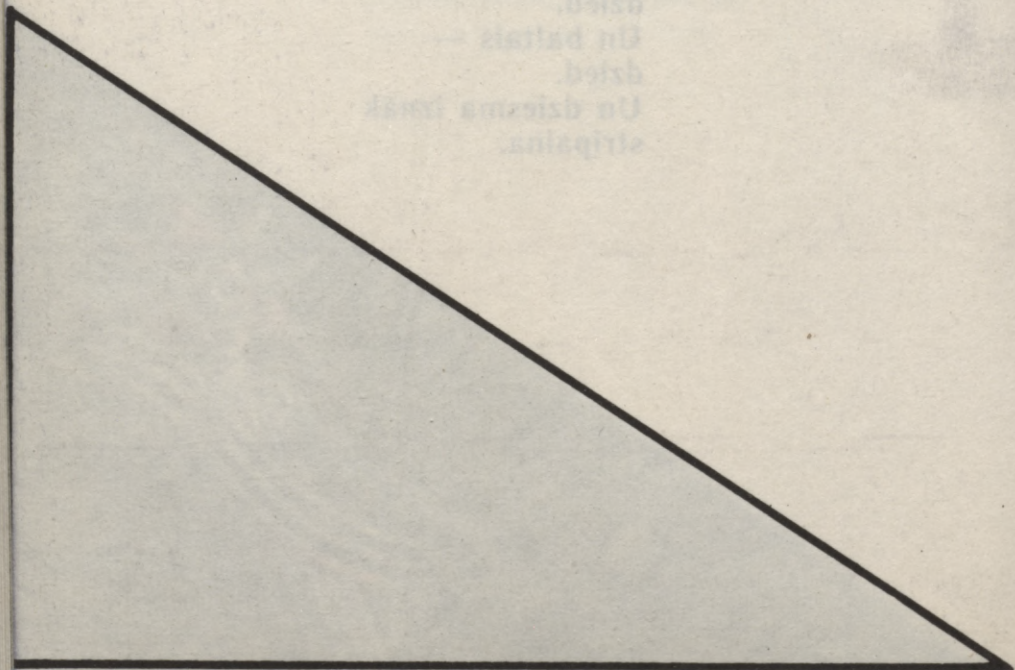
Pateica tauta:

— Dzimtene.—

Un kļuva tauta

Mūžīga.

1976. II

III

ŽAGATA

ZIEMEĻVĒJŠ

Ziemeļvējš ar ziemeļdvašu
pārskrien upei pāri,
nobīstas un sastingst ūdens —
nu ir upei brilles!

Ziemeļvējš pūš aukstu elpu
pāri klajam laukam,
nu ir zeme sasalusi —
nu ir zaķim bungas!

Ziemeļvēja svaigums dara
visiem vaigus sārtus,
tikai ledus pārāk slidens —
plakš! Un atkal zemē!

PELD

milzīgs mākonis
un nekrīt
zemē.

Peld, peld mākonis
visu dienu.

Peld, peld mākonis,
kamēr piekūst.

Tagad stipri mākonim
gribas gulēt.

Bet nav debesīs
tik lielas
gultas.

Tāpēc mākoņi
naktīs neguļ.

ĶEKATDANCIS

Liņkatu, ļekatu —
pilna māja ķekatu!

Skatās lācis plecīgs —
kurš te ir tas vecākais
liņkatu-ļekatu —
ļekatpolku lēkt.

Kazu bara vadītājs
skatās, ar ko badīties,
liņkatu-ļekatu,
mek-mek-mek.

Bet velns skaļi paziņo,
ka ņems mani, maziņo,
liņkatu-ļekatu,
uz elli vest.

Jau šī pati spēlīte
ir kā īsta ellīte,
liņkatu-ļekatu —
atbildu es.

Liņkatu-ļekatu —
pilna māja ķekatu!

IZLĪDA DAUDZKĀJIS

ar «5» pierē:
— Uz kurieni, kājāmgājēj,
domīgi cīerē?

Ja uz Mīlgrāvi —
sēdies iekšā.
Cauri visai Rīgai,
visa Rīga priekšā!

Uz tevi veci
skatīsies nami,
paceldami cepuri
kā pazīstami.

Un tu pats skatīsies —
tīrais neprāts:
kādi tikai rati
kur tikai nebrauc!

Manī pašā iekšā
kā tikai nava —
padotie, viens priekšnieks,
ēdēji, viens pavārs,

studenti, viens jūrnieks,
viens eļļains praķis
un pašā stūrī —
diemžēl... viens zaķis.

Tā nu mēs ritēsim,
tev nav ko slēpt,
kad acis kritis ciet —
gulēt
uz depo!

JĀNIS PĒTĪ

grīdu,
Jānis pētī sienu,
Jānis meklē rokā
vakardienu.

Vakardiena Jānim
bumbierus deva,
vakardiena Jānim
saldējumu deva,
vakardiena deva
ķīseli ar pienu.

Vakar Jānis nemeklēja
vakardienu,
bet strādāja.

... Katra diena atnāk
ar savu medu,
vakardienas meklētājiem
viņa
to nedod.

RUNĀJAMĀ MAŠINĀ

zūd divkapeika.

Tagad, mana divkapeika,
paliec sveika!

Runājamo mašīnu
pierunā,
divkapeika,
lai es varu pasacīt:
— Māmiņ, sveika!
Man bez tevis, māmiņ,
diena gara, gara —
tāda kā liepa,
kas stāv te ārā,
tāda — kā līdz rudenim
no pavasara...

Tāda kā rinda,
kura aiz manis
sastājusies...

NEĶER

Neķer, kaķi,
skrejošas lapas.

Neķer, neķer, kaķi, —
tās nav
peles.

Atceries, kaķi,
ka peles
nečaukst.

Skribu-skrabu,
skrubinās
istabas malā.

Nozog maizes gabalu
un — šprukt! —
alā.

ZILONIS

ņēma un ņēma
smiltis,
bēra un bēra
sev virsū.

Cūka
dubļos vārtījās
smaidīdama.

Bet ja nu viņiem
tas viss ir —
mazgāšanās?

Bet ja nu viņiem
tas viss ir —
apzeltīšanās?

PUSPUSE

satika otru
puspusi,
un iznāca —
puse.

Puse satika
otru pusi,
un iznāca
1.

Vesels

Un tad nāca
nulle
un nostājās blakus.

Kas tad nu
iznāca?

Nevar jau zināt —
kurā pusē
tā nulle
nostājās!

VĒZIS

Vēzim lai slava!
Vēzim lai slava!
Labāka drēbnieka
par viņu nava —
zem melnas siekstas
un baltā sērē
ar divām šķērēm
ūdeni šķērē!

KAS TAS PAR LAIKU,

kas saka:

— Labrīt! —

Rīts.

— Labdien! —

Diena.

— Labvakar! —

Vakars.

Bet kas tas ir —
satiekot pazīstamu,
nesaka
it nekā?

Rakars.

VĀVERES LAZDA

Vāvere pierunāt
centās melnu strazdu —
vai tas ar mieru nākt
talkā. Stādīt lazdu?

Neies strazds nekādi
stādīt tādu ērmu —
viņš bērniem stādīs
sarkanu sērmūksli.

Ko tādām prasīs?
Ko sacīt ies tam?
Pati riekstus lasīs,
un pati iestādīs.

Lasīja — un ai-i-ziet!
Kad darbs galā bija,
jau bija aizmirsies,
kur iestādīja...

ŽAGATA

Žagata, žagata,
sanāks prasti!

Žagata, žagata,
atdod asti!

Dod asti, žagata,
un būsi bagāta.

Atbild žagata:
— Negribu būt bagāta,
negribu būt bagāta,
gribu būt žagata.

ČIEPS!

Čieps! Čieps! Čieps!
Ko čieps?
Salmu čieps.
Stieps! Stieps!
Kur stieps?
Uz ligzdu stieps.
Kam stieps?
Olai stieps.
Liks apakšā.
Dēs olu.
Perēs.
Ko perēs?
Jaunu zvirbuli perēs.
Un ko tas darīs?

Čieps!

HELIKOPTERĪT!

Taisni — kā putns,
lejup — kā akmens —
lēnāk, kā putns,
kad esi gaisā,
mīkstāk, kā akmens,
kad esi zemē.

Pastāsti arī,
kā tu to vari,
debesu cīrulīt,
helikopterīt?

Tev ļoti līdzīgs
vardulēns diķī —
apaļīgs vēderiņš,
pagara astīte,
kustina vēderiņu,
kustina astīti —
debesīs netiek.

Pastāsti arī,
kā tu to dari,
debesu kurkulīt,
helikopterīt?

Ieraugu putnu,
eju ar to skrieties,
ieraugu blēņdari,
krītu zemē rāties.
Sakiet — starp jums arī
blēņdari mīt?

Tikai dažī blēņdari,
pārējie —
neblēņdari,
tāpēc visus pavizini,
helikopterīt!

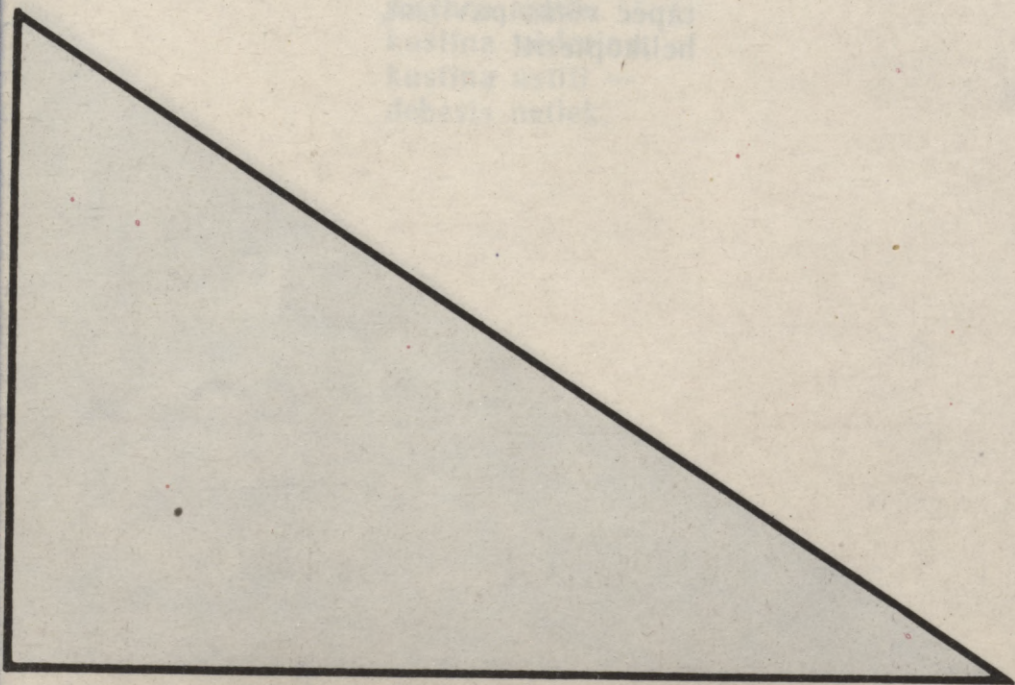
TĀDS UN TĀDA

Krišam
nebija, ko darīt.

Krišs
sacīja vistai:
— Tišš! —

Vistai
bija, ko darīt.

Vista
neatbildēja.
Vista gāja
dēt olu.

IV

MAN IR ZIRGS,
KURŠ NAKTĪ DZIED

PAR KAĶIEM, T. I., PAR MANI

Cik par mani ir dziesmu?
Skaitu, un — tavu briesmu! —
vairāk kā pūrā tavā,
vairāk kā ziedu pļavā,
vairāk kā puiku kopā,
vairāk kā bišu stropā...

Priecīgs stāvus kā iesmu
es savu asti ceļu —
par mani ir tik daudz dziesmu,
cik ir uz pasaules peļu.

MURRĀJAMĀ

Ārā sals dikti dur-r-r.
Nevar aiziet nekur-r-r.
Nevar ne šur-r-r, ne tur-r-r.
Krāsniņa uguni kur-r-r.
Liesmainas peles bur-r-r.
Viņas aizbēgs kaut kur-r-r.
Kamēr man dzirnavas mur-r-r.

Bet nevar kaķi nekur-r-r
Iztikt bez sava mur-r-r.

MAMMA SIEN SIERU

Mamma teic:
— Liec man mieru,
redzi,
es sienu sieru. —

Kāpēc jāsien?
Siers nav zirgs.
Sieru
veikalā pirks.
Ja nenopirks,
viens siers,
viens puika
asarās mirks...

Māmiņa, sieru
uz galda liec,
kamēr tas ir vēl tāds
nepiesiets...

KNUPIS

Apstājās Jānītis
Durvju priekšā.
Uz durvīm — numurs.
Pirksts mutē iekšā.

Jānītis klausās,
Ko tēvocis saka.
Jocīgi vārdi.
Pirksts atkal mutē.

Vien kaimiņu runcis
Noteica strupi:
— Kājas līdz zemei,
Un vēl zīž knupi.

SĒNES

Pasaki man, mīlais draugs,
sakiēt, gudrie prāti, —
kāpēc manā mežā aug
tikai sēņu kāti?

Vai tad tiešām nestu es
tik daudz slavas iekšā,
ka sāk noņemt cepures
sēnes manā priekšā?

Jā! Līdz pusdienlaikam tu
gaiņā miega mušas —
sēnes tādu guļavu
vēl nav redzējušas.

1982. IX

EZIS

Kādēļ ezim adatas?
 Vai tad zeķi ada tas?
 Vai tad cimdus rada tas?
 Nē, no gada gadā tas
 tikai uztrin adatas.

Nebūtu šo adatu —
 vai, cik būtu žagatu,
 šurp no visa pagasta
 jenotsuņi dragātu,
 klātu galdu bagātu,
 triektu projām žagatu.

Jenotsuņiem rada tas:
 nemirs jau no bada tas,
 pāri paliks adatas —
 kurš tad ies ēst adatas...

Kādēļ ezim adatas?
 Savu dzīvi ada tas.

1972

RUDZI

Lūdzu, piecelies no snauda,
ej un skaties rudzu graudā.

Ja ir zeltīti un slaidi,
tad sev zelta maizi gaidi.

Bet, ja ir pa graudam melnam,
tad tiks arī mazam velnam.

Un tiks arī katrā ziņā
putnam maza drupatiņa.

Tikai vienu ļoti lūdzam,
peli nelaid tuvu rudzam.

Teiks, ka paņems vienu pašu,
aizstieps graudu pilnu tašu.

Pele
ir mele.

1982. X

IT KĀ

Vilciņš šodien
gar upmalu ies,
vilciņš uz Mēnesi
skatīsies.

Uz Mēness
balti jēriņi dies:
skat, pats vilciņš
ir ieradies.

Vajag pie viņa
nolaisties,
vajag ap viņu
padancoties.

Vilciņam galva reibst,
ak tu die's —
vilciņš ir jēros
apmaldījies.

1982. X

PLŪME

Dzīvo un dzīvo
ar vienu pašu kauliņu.

Koki vēl zaļi,
šī jau zila.
Koki vēl zaļi,
šī jau dzeltena.

Kokiem vēl lapas,
šī jau zemē.

Drūmi?

Labāk ej pats
un izprašņā plūmi.

1982. X

MINIPASACIŅA

Varat raudāt, varat smiet —
man ir zirgs, kas naktī dzied!

Melodijas dziesmai nav,
vārdu arī dziesmai nav,
arī pašas dziesmas nav,
arī paša zirga
nav.

Tomēr dzīvē labāk iet,
kam ir zirgs,
kurš naktī dzied...

1980. IV

84 L7-5
VA 047

О я р Ва ци ет ис
КНИГА СВЕЧ
Рига «Лиезма» 1988
На латышском языке
Составитель Инесе Спура
Художник Анита Крейтусе

**SASTĀDĪTĀJA INESE SPURA
MĀKSLINIECE ANITA KREITUSE**

ИБ № 4956

Jaunākā skolas vecuma bērniem

О я р с В ā ц и е т и с
SVEČU GRĀMATA

Redaktors V.Medenis. Mākslinieciskais redaktors
A.Lamsters. Tehniskā redaktore L.Engere. Korektore
V.Duka.

Nodota salikšanai 22.10.86. Parakstīta iespiešanai 02.02.88. Formāts 60×84/16. Ofseta papīrs № 1. Literatūras garnitūra. Ofsetspiedums. 3,72 uzsk. iespiedl.; 23,02 uzsk. krāsu nov., 3,42 izdevn. l. Metiens 65 000 eks. Pasūt. № 103128. Cena 40 kap. Izdevniecība «Liesma», 226256 Rīgā, Padomju bulv. 24. Izdevn. № 110/32601/B-928. Iespiesta Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Rīgas Paraugtipogrāfijā, 226004 Rīgā, Vienības gatvē 11.

4803010200—110
V ————— 185—87
M801(11)—88
ISBN 5-410-00307-1

© Izdevniecība «Liesma»,
1988

LATVIJAS NACIONĀLA BIBLIOTEKA

0306083337

0,40

